

List 2/2020

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Naša zmožnost ljubiti naj velikodušno doseže vsakega človeka.

Spoštovani člani Vojske Brezmadežne in Marijini častilci!

Za Bogom najrajši Marijo častim, poje pesem. Marijo častimo, ker jo časti Bog. Vsa njena veličina izhaja iz Boga in se k njemu vrača. »Moja duša poveličuje Gospoda, ker mi je storil velike reči,« (Lk 1,47–49) je zapela v svojem slavospevu pred sorodnico Elizabeto. Zato tudi mi, ko jo častimo, častimo Boga.

Cerkev je že leta 325 na prvem vesoljnem cerkvenem zboru v Niceji sprejela resnico, da je Jezus resnični Bog, Božji Sin, enega bistva z Očetom. Če pa je Jezus resnično pravi Bog in pravi človek, smemo ženo, po kateri je sprejel človeško naravo in prišel med nas, imenovati Bogorodico, ker je rodila Boga. Ta resnica je bila potrjena na efeškem koncilu leta 431 in vsaj od tedaj se praznuje v Cerkvi, katoliški in pravoslavni. Drugo pomembno resnico o Mariji, ki pa jo je Cerkev že prej sprejemala in živela, je razglasil 1854 papež Pij IX. in sicer, da je bila Marija spočeta brez madeža izvirnega greha, kar je štiri leta kasneje Marija razodela tudi Bernardki v Lurdu. Iz te resnice pa izhaja tudi resnica o Marijinem vnebovzetju, ki jo je 1950 razglasil papež Pij XII., potem ko so ga škofje z vsega sveta za to prosili.

To so štirje stebri, na katerih sloni češčenje, ki ga katoličani izkazujemo Mariji. Vsi njeni prazniki, ki se zvrstijo skozi cerkveno leto in vse kar o Mariji verujemo ter vsi načini, s katerimi jo častimo, slonijo na teh štirih temeljih.

Resnico o vnebovzetju, da je Marija onkraj smrti z dušo in telesom v rajski slavi pri Bogu, so verovali že prvi krščanski rodovi. Vera nam pravi: »Ko je brezmadežna Devica dokončala tek zemeljskega življenja, je bila s telesom in dušo vzeta v nebeško slavo. Gospod jo je povišal za Kraljico vesoljstva.« Mašni praznični hvalospev pa pravi: »Povišana v nebeški slavi z materinsko ljubeznijo spremlja potujočo Cerkev in dobrohotno varuje njene korake na poti v domovino, dokler ne pride Gospod v slavi.« Njen materinski pogled spremlja vsakega od nas v vseh naših stiskah.

Dragi bratje in sestre! Marijino vnebovzetje je napoved tudi naše posmrtnosti, ki čaka nas in vse stvarstvo. Marija je znamenje in podoba tudi obljubljenega našega poveličanja in pričakovanja, ki ga kot nesmrtna bitja slutimo in čutimo v globini srca in nam osmišljuje tudi sedanje zemeljsko življenje. To zemeljsko življenje je lahko osmišljeno le, če ima večnostno – posmrtno dimenzijo.

Vsi čutimo, da je naše telo minljivo in z leti to vse bolj doživljamo, toliko bolj, kolikor višjo starost dočakamo. Naš človeški organizem polagoma slabi, se utruja, moči ga zapuščajo, tarejo ga bolezni, proti katerim tudi medicina večkrat ne more pomagati. Staranje nas opozarja na našo telesno minljivost. Telo nas uči, da na zemlji nimamo stalnega mesta. Kot je zapisal Ivan Cankar, imamo na tem svetu le postaje, izbe, ne domov. Dom je le eden v nebesih, pravi Cankar. Pred to temno skrivnostjo smrti se kristjan ozira na Kristusovo življenje in smrt ter na Marijino vnebovzetje. Kakor je Oče ostal zvest svojemu Sinu onkraj zemeljske smrti in mu podaril vstajenje, tako kot je Jezus svojo mater vzel v nebesa, to je tudi našemu telesu zagotovljeno ob koncu časov, kar pa se v bistvu začinja že zdaj, ker pri Bogu ni časa (pri njem je tisoč let kakor en dan in en dan kakor tisoč let).

To pomeni, da bo novo življenje živel vsakdo od nas, toda drugače, onkraj minljivosti in slabosti, brez telesnih hib. Vsa zemeljska življenjska izkustva se bodo nadaljevala, toda drugače. Stopili bomo v božji svet milostnega občestva in sreče z drugimi, kar izpovedujemo v veroizpovedi, ki pravi, da pričakujemo vstajenja mrtvih in življenja v prihodnjem veku.

Vsakemu od nas, kot članu Vojske Brezmadežne, je Marija kot najboljša in najzvestejša mati. Vabim vas, da prihajamo k njej vsak dan s svojimi strahovi, tudi s strahovi zaradi izgubljene vere tolikih, tudi naših najbližjih, s svojimi upi, radostmi in žalostmi. Prihajajmo, da ji bomo zaupali svoje težave. Prihajajmo z ranami na duši in morda celo na telesu, zaradi ranjenih medsebojnih odnosov in celo preprirov in zaskrbljeni zaradi nerešenih vprašanj v našem narodu in v svetu. Vse to zaupajmo njej, ki je pred Bogom ponižna vsemogočnost in nam lahko pomaga. Izročimo ji sebe, naj nam utrdi vero, izročimo ji naše družine, ki jih ogroža vedno več razbijajočih sil. Izročimo ji zlasti mlade. Mnogi ne vidijo več prave perspektive v vedno hujši borbi za preživetje in ne vidijo pravega smisla življenja le v tem boju za zemeljsko slavo, užitke in materialne uspehe. Naj jim ona, ki je vzornica vere, čistosti, mati lepe ljubezni, izprosi dar vere v smisel življenja. Vera je neprecenljivi Božji dar, temeljna vrednota. Škof Slomšek je dejal: »Če izgubimo imetje, veliko izgubimo, če izgubimo dobro ime, izgubimo še več. Če pa izgubimo vero v Boga, ki edini resnično osmisluje naše življenje, smo izgubili vse.«

Dragi bratje in sestre, mir in dobro!

Prišel je mesec, ki je tako poseben za nas, mesec, ko je naš sveti ustanovitelj (p. Maksimilijan Kolbe) podaril dve kroni s tem, ko je izpolnil poslanstvo ljubezni do konca.

Kot mednarodni svet želimo biti bližje vsakemu izmed vas. V občestvu bomo vedno močnejši, saj doživljamo zelo žalostne trenutke.

Leto 2020 je za nas leto poslanstva, ko se spominjamo 90. letnice Kolbejevega prihoda na Japonsko. Kolbe je vsekakor doživljal veliko bolečin, težave, omejenosti, nerazumevanja ... A se ni nikoli predal. Nasprotno, vedno je bil vztrajen oz. stanoviten in njegovo zaupanje v Brezmadežno ga je napravilo za velikega svetnika.

Pater Kolbe je nekoč zapisal: »Nikakor ne zaupaj vase; vse zmoreš v Njem, ki ti preko Brezmadežne daje moč; bolj ko se čutiš šibkega, toliko močnejši si«.

S tvojim zgledom in pričevanjem se lahko še bolj povežemo med seboj med devetdnevnicu za 14. avgust s prošnjo za konec te pandemije, za ozdravitev in rešitev tolikih bratov in sester, ki zaradi tega trpijo.

Od 14. avgusta 2020 do 14. avgusta 2021 se želimo pripraviti na 80. letnico Kolbejevega mučeništva ...

Ostanimo povezani v srcu Brezmadežne.

Angela Morais
mednarodna predsednica

p. Raffaele Di Muro
mednarodni asistent

Mednarodni svet M.I.

Vabim vas, da v teh poletnih dneh radi poromate v kakšno Marijino romarsko svetišče in sebe, svoje domače in vse ljudi dobre volje po Brezmadežni izročite Jezusu!